

[Forsvarsministeren.]

behersker den specielle betonpladeteknik, mulighed for at give tilbud på arbejdets udførelse.

Jeg vil her meget gerne understrege, at hvilken løsning der bliver den endelige, vil man ikke kunne sige noget om i dag, ikke bestemt i hvert fald, idet dette ifølge sagens natur afhænger af de indkomne tilbud, men såfremt anvendelsen af udfyldningsmurværk skulle vise sig at blive den billigste og den hurtigste løsning, så har man fra boligministeriets side erklæret, at man ikke har noget at erindre herimod, idet det nødvendige forbrug af mursten i dag vil være uden væsentlig betydning for det øvrige byggeri. Iøvrigt vil jeg også gerne opsætte en diskussion om hele dette spørgsmål, som man jo muligvis kommer nærmere ind på ved de kommende forhandlinger i finansudvalget.

Må jeg så til slut sige med hensyn til den militære brødfabrik, at da man i maj i fjor vedtog den første del af forsvarslovene, var der imellem de militære institutioner også nævnt den militære brødfabrik. Da vi drøftede det i forsvarskommissionen eller i 5 mands udvalget, hvor også det ærede medlems parti var repræsenteret, husker jeg, at den eneste ændring, jeg insisterede på dengang — det indrømmer jeg —, vedrørte navnet, den hed nemlig da forsvars brødfabrik, og jeg syntes, det lød lidt komisk; derfor foreslog jeg, at vi i stedet for kaldte den militærets brødfabrik. Andet har jeg ikke gjort på det tidspunkt. Men hvis der dengang havde været et almindeligt ønske om at få den militære brødfabrik fjernet fra forsvarsinstitutionen, skulle egentlig indsigelsen være kommet i maj i fjor, dengang vi vedtog loven, men der kom ingen indvending dengang, heller ikke fra det medlem af forsvarskommissionen, som repræsenterede det radikale venstre.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal kun knytte en enkelt bemærkning til ministerens udtalelser, idet jeg takker ham, fordi han er indforstået med, at sagen vedrørende depot- og magasinbyggeriet kan drøftes nærmere i finansudvalget.

I den redegørelse, finansudvalget har modtaget i dag, tror jeg der bruges det udtryk, at „som bekendt“ skulle der indhentes alternative forslag. Jeg ved ikke, hvem det er bekendt for, men såvidt jeg erindrer, er det ikke finansudvalget, det er blevet meddelt. Det, det drejer sig om her, er ikke, hvorvidt boligministeriets ingeniører kan tiltræde det ene eller andet, men det er spørgsmålet, om ikke det er en så omfattende

ændring i hele projekteringen, at der burde være indhentet en udtalelse fra finansudvalget.

Når man nu fremfører, at det er uden væsentlig betydning, om det bliver murstensudfyldning i stedet for betonudfyldning, så står det i meget stærk modsætning til den redegørelse, der blev givet fra ministeriet overfor finansudvalget i fjor, hvor det meget detaljeret blev begrundet, hvorfor det netop burde være betonudfyldning. Men som sagt, vi vender tilbage til det spørgsmål.

Det er nok muligt, at den højtærede forsvarsminister ikke har tænkt sig andre ændringer med hensyn til brødfabrikken end en ændring i navnet, men det er jo bl. a. for at kunne give ministre gode ideer en gang imellem, vi er her i folkettinget. Og på eet punkt forekommer det mig, at ministeren må være, om jeg så må sige, forkert afmarcheret, nemlig når den højtærede minister siger, at det er for sent, jeg fremkommer med denne henstilling. Jeg gør nemlig opmærksom på, at forsvarsministeriet meddeler, at hvis brødfabrikken skal opretholdes, må der gennemføres en kostbar modernisering af fabrikken. Derfor tror jeg, det er det rette tidspunkt at rejse dette spørgsmål, så meget mere som — det ved jeg ikke om forsvarsministeren er bekendt med — der under forsvarsministeriet er nedsat et udvalg, der netop beskæftiger sig med spørgsmålet om brødfabrikken fremtid. Derfor synes jeg, det er det bedst muligt valgte tidspunkt, man kan tænke sig, netop at rejse spørgsmålet nu, og jeg er så optimistisk, at jeg tror, at denne brødfabrik bliver nedlagt.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Jeg er bekendt med, at man har et udvalg siddende, der også overvejer problemet om brødfabrikken. Når jeg sagde til det ærede medlem, at det var for sent, beklager jeg i og for sig denne vending, for det er aldrig for sent at tage den slags problemer op til drøftelse. Men det havde været muligt for det ærede medlem, der var ordfører for forslaget i maj i fjor, da vi, om jeg så må sige, lovfæstede den militære brødfabrik, allerede dengang at gøre indsigelse mod den.

Jeg går ud fra, at når man overhovedet opretholder brødfabrikken, er det med specielt henblik på, at der skulle indtræffe visse forhold, som ville gøre det nødvendigt at bage det brød, som bl. a. soldaterne skulle have, hvis andre fabrikker lå stille. Jeg tænker, det er den begrundelse, man har haft for fortsat at bevare en særlig militær brødfabrik. Men iøvrigt er problemet ikke